

KARI TAINEN



Sampo! sanoo tummempi jätkä.

Viimeksi onkin kirjoitettu pääsiäisen aikoihin, joten monta kisaa on takanapäin. MM-sarja on jo kisaa vaille valmis ja Espanjan mestaruuskin on jo plakkarissa.

Täytyy vain todeta, että kyllä se aika juoksee, mutta kyllä on juossut meikäläinenkin.

Pääsiäisen jälkeen on ajettu kilpaa joka viikonloppu, yhtä lukuun ottamatta. Espanjan mestis päättyi toukokuun lopussa Reussin osakilpailuun, jossa tehtiin lakko liian vaarallisten testien vuoksi. Lakkoon osallistui 15 ekaa kuskia, joiden kanssa päätettiin protestoida, ellei testejä muutettaisi. Protesti meni kuin kuoroille korville, niin – ei kun lakkoon.

Täytyy vain toivoa, että jatkossa paneuduttaisiin pikisten turvallisuuteen paremmin. Saimmepahan Salmisen Juha kanssa vapaapäivän, joten suuntasimme läheiseen Taragonan huvipuistoon. Siellä saimme huimat kyydit Euroopan isoimmassa vuoristoradassa, mikä heitti toistakymmentä voltia yhden ajon aikana!!

Toukokuun alusta alettiin ajamaan MM-sarjaa, mikä alkoi Italian Sarnanosta, Firenze kupeesta. Kisassa oli hienoja nurtsi-testejä, jotka paikoitellen ajettiin liiankin jyrkillä rinteillä, koska vesisateen sattuessa testejä ei yksinkertaisesti pääse läpi.

Kisat onnistui mielestäni hyvin. Ainoa ongelmani oli ilmeisesti iän myötä ilmenevä jäykkyys ensimmäisillä aamutunneilla. Ensimmäisenä päivänä kuittasin voiton, mutta toisena päivänä tuli pelätty vesisade ja kisat keskeytettiin ennen kolmea viimeistä EK:ta.

Jäykkyyteni kostautui, enkä saanut mahdollisuutta ajaa Andersin muutaman sekunnin etumatkaa kiinni, joten sijoitus oli siis toinen.

Seuraava MM-kisa ajettiin viikon päästä Ranskan, Villefrance de Rouerguessa, lähellä Toulousea.

Siellä ensimmäisestä päivästä tuli varsinainen "taisteluvoitto" nitistettyäni Andersin loppumetreillä muutamalla sekunnilla. Toisena päivänä ajo kulki heti alusta lähtien ilman aamujäykkyyksiä, joten voitin Andersin 18 sekunnilla. Ranskassa kisat ovat hyvin järjestetyt ja kisaa seuraa aina runsaslukuinen yleisö, jonka edessä on mukava laittaa parasta.

Edessä oli kuukauden tauko seuraavaan kahteen peräkkäiseen MM-kisaan, mutta huiliin ei ollut aikaa.

Ensin Espanjan mestaruuskisa ja viikkoa ennen Hämeenlinnan kisaa Itävallan Ertzbergiin, jossa ajettiin yksi Euroopan suurimmista enduro-kisoista.

Osanottajia oli kaikkiaan huikeat 1 500, joista karsiutui kahden ensimmäisen päivän prologien aikana 1 000 kuskia pois. Loput 500 kuskia pääsivät sunnuntaina yhteislähdöl-

joten voitto tuli helposti, 19 sekunnilla. Itse kisaan olin todella tyytyväinen. Testit olivat hyviä, sillä pääarkkitehtina toimi todellinen "enska-konkari" Allan Jaatinen, joten siitä suurkiitos Altsulle! Mukava oli myös saada ajaa Parolan maisemissa n. 10 vuoden tauon jälkeen.

Seuraavana tiistaina suuntasimme karavaanimme kohti

tään, kun piste-ero oli jo 49 pistettä!!

Toisen päivän ajoinkin pelkästään sijasta 3, Ruotsin poijaat nimittäin lähti sellaisella lepatuksella liikkeelle, ettei siihen kyytiin ollut mitään järkeä lähteä. Poikien eroksi jäi 0.7 sekuntia!

Itse olin kolmas 15 sekkaa perässä. Tilanne on vällän viruun hyvä, sillä tarvitsen viimeisestä kisasta vain viisi pistettä ja seitsemäs mestaruus on himas-sal!

Paremmen meni vielä Salmisella. Juha varmisti mestaruuden jo ennen viimeistä kisaa voittamalla kaikki tähän asti ajatut päivät ylivoimalla, jota ei näis- sän hommissa ole ennen nähty.

Tätä juttua kirjoittelen Unkarista, täällä on KTM-festarit, paremminkin voisi juhannuksenkin viettä,



Minä, Nasu ja pitkäaikainen ystäväni, 4-kertainen maailmanmestari Giovanni Sala.

lä ajettuun n. tunnin mittaiseen "selviytymiskamppailuun".

Kisan ensimmäisenä päivänä saavutimme Salmisen Juhan kanssa uramme "parhaimmat" tulokset ajaen pahasti harhaan onnettomien viitotusten ansiosta, Juhan ollessa 153:s ja itseni 918:s. Toinen päivä meni jo huomattavasti paremmin ja viimeisen selviytymiskokeen jälkeen sijoitukseni koko kisan osalta oli toinen.

Seuraavana viikonloppuna (10.-11.6) ajettiin kisaa Hämeenlinnassa. Lauantaina heti aamusta alkaen Eriksson lähti sysäämään sellaista kyytiä, että ajoi 4. erikoiskokeella kiveen. Pyörästä hajosi kytkinkoppa ja öljyt valuivat pihalle. Anders ajoi vielä seuraavan EK:n, mutta jo sitä seuranneella siirtymällä keskeytti.

Toisena päivänä Andersilla tuntui olevan pallo hukassa,

Tukholmaa. Seuraavat MM-kisat ajettiin Ruotsin Hedemorrassa. Paikka on sama, jossa kilpailtiin vuosikymmenet TT-MM sarjan osakilpailuja.

Ruotsissa on yleensä ajettu fyysisesti kovia kisoja, mutta nyt oli kyllä poikkeus, koska reitti kulki melkein puoliksi tiellä. Helpolla ei kyllä päässyt, oltiinhan Andersin kotimaassa sekä Björne Carlssonin kotikylässä.

Asetelma omalta osalta oli varsin helppo, koska voitosta ei tarvinnut ajaa, kolmossijatkin riittäisivät. Liikaa varmistelemiseen ei ole kuitenkaan syytä ryhtyä, silloin tulee helposti isojakin mokia.

Mutta kuinka kävikään? Ekana lippasi Björne ja viimeisellä testillä Anders, yli 7 sekunnin johdosta!! On tullut pojille jo ongelma tosta voittamisesta. Kyllä riskin otto oli sitä luokkaa. No, mikäs siinä, otin voitin, kun sitä tarjottiin.

Nyt se kiire loppui viimeis-

mutta minkäs teet, duunit on hoidettava.

Tästä pitäisi saada joku "hot-lisä", sillä täällä on 38 astetta lämmintä! No, ei se mitään, kylmäkoneet jylläävät ja pari olutta maistuu ajon jälkeen erityisen hyvältä!

Ei muuta kuin hauskaa ja vauhdikasta kesää kaikille pärinä karpäsen pureman saaneille!!

Enska-terveisin